

LATVIJAS REPUBLIKAS

SAEIMAS

ZIŅOTĀJS

NR. 7

2012. GADA 12. APRĪLĪ

Saturs

Likumi

128.* 76L/11**	Grozījumi Operatīvās darbības likumā	3
129. 77L/11	Grozījumi Civilprocesa likumā	4
130. 78L/11	Grozījumi Dzīvnieku aizsardzības likumā	7
131. 79L/11	Grozījumi Veterinārmedicīnas likumā	12
132. 80L/11	Grozījums Ugunsdrošības un ugunsdzēsības likumā	13
133. 81L/11	Grozījumi Nekustamā īpašuma valsts kadastra likumā	14
134. 82L/11	Grozījumi likumā “Par privatizācijas sertifikātiem”	18
135. 83L/11	Grozījumi Kredītiestāžu likumā.	19
136. 84L/11	Grozījumi likumā “Par nodokļiem un nodevām”	20
137. 85L/11	Grozījumi likumā “Par Valsts ieņēmumu dienestu”	27

Paziņojumi

138.	Par Adrijas Buliņas iecelšanu par rajona (pilsētas) tiesas tiesnesi	29
139.	Par Ineses Sņiķeres iecelšanu par rajona (pilsētas) tiesas tiesnesi	29
140.	Par Ivonnas Ādamsones-Stružas iecelšanu par rajona (pilsētas) tiesas tiesnesi.	29
141.	Par Līgas Baltmanes-Zepas iecelšanu par rajona (pilsētas) tiesas tiesnesi	29
142.	Par Andreja Mihaļčenko atbrīvošanu no Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas tiesneša amata	30
143.	Par Arņa Cimdara ievēlšanu par Centrālās vēlēšanu komisijas priekšsēdētāju	30
144.	Par Centrālās vēlēšanu komisijas locekļu ievēlšanu	30

* Publikācijas numurs.

** 11. Saeimas pieņemtā likuma numurs.

Saeima ir pieņēmusi un Valsts prezidents izsludina šādu likumu:

128. 76L/11 Grozījumi Operatīvās darbības likumā

Izdarīt Operatīvās darbības likumā (Latvijas Republikas Saeimas un Ministru Kabineta Ziņotājs, 1994, 1.nr.; 1995, 18.nr.; 1997, 15.nr.; 2002, 16.nr.; 2005, 14., 22.nr.; 2007, 22.nr.; 2009, 9.nr.; Latvijas Vēstnesis, 2009, 205.nr.) šādus grozījumus:

1. Papildināt 6.panta pirmo daļu ar 12.punktu šādā redakcijā:

“12) operatīvā publiski nepieejamas vietas videonovērošana.”

2. 7.pantā:

papildināt ceturto daļu pēc vārdiem “operatīvā nepublisku sarunu slepena noklausīšanās (arī pa tālruni, ar elektroniskajiem un cita veida sakaru līdzekļiem)” ar vārdiem “operatīvā publiski nepieejamas vietas videonovērošana”;

izteikt piekto daļu šādā redakcijā:

“(5) Gadījumos, kad jārikojas nekavējoties, lai novērstu vai atklātu terorismu, slepkavību, bandītismu, masu nekārtības, citu smagu vai sevišķi smagu noziegumu, kā arī tad, ja reāli ir apdraudēta personas dzīvība, veselība vai īpašums, šā panta ceturtajā daļā minētos operatīvās darbības pasākumus var veikt ar prokurora piekrišanu. Nākamajā darb dienā, bet ne vēlāk kā 72 stundu laikā, jāsaņem tiesneša akcepts. Tiesnesis, akceptējot operatīvās darbības pasākumu, lemj par tā neatliekamas uzsākšanas pamatotību, kā arī turpināšanas nepieciešamību, ja tas nav pabeigts. Ja tiesnesis atzinis operatīvās darbības pasākuma veikšanu par nepamatotu vai prettiesisku, operatīvās darbības subjekts iegūto informāciju nekavējoties iznīcina.”

3. 17.pantā:

izteikt panta nosaukumu šādā redakcijā:

“17.pants. Operatīvā korespondences kontrole, operatīvā personas paustās vai uzglabātās informācijas satura iegūšana no tehniskajiem līdzekļiem, operatīvā sarunu noklausīšanās un operatīvā publiski nepieejamas vietas videonovērošana”;

papildināt pantu ar 4.punktu šādā redakcijā:

“4) operatīvā publiski nepieejamas vietas videonovērošana — tas ir, publiski nepieejamā vietā notiekošo norišu videonovērošana bez šīs vietas īpašnieka, valdītāja un apmeklētāju ziņas.”

Likums Saeimā pieņemts 2012.gada 1.martā.

Valsts prezidents **A.Bērziņš**

Rīgā 2012.gada 21. martā

Publikācija “Latvijas Vēstnesī” 21.03.2012., Nr.46.

129. 77L/11 Grozījumi Civilprocesa likumā

Izdarīt Civilprocesa likumā (Latvijas Republikas Saeimas un Ministru Kabineta Ziņotājs, 1998, 23.nr.; 2001, 15.nr.; 2002, 24.nr.; 2003, 15.nr.; 2004, 6., 10., 14., 20.nr.; 2005, 7., 14.nr.; 2006, 1., 13., 20., 24.nr.; 2007, 3., 24.nr.; 2008, 13.nr.; 2009, 2., 6., 14.nr.; Latvijas Vēstnesis, 2009, 205.nr.; 2010, 166., 183., 206.nr.; 2011, 16., 95., 132., 148.nr.) šādus grozījumus:

1. Papildināt 43.panta pirmo daļu ar 11.¹ punktu šādā redakcijā:

“11¹) piedzinēji — izpildu lietās, kad piedziņa izdarāma atbilstoši vienotajam instrumentam, kas atļauj izpildi pieprasījuma saņēmējā dalībvalstī;”

2. Papildināt 229.panta otro daļu ar teikumu šādā redakcijā:

“Šajā likumā paredzētajos gadījumos lēmumu var sastādīt rezolūcijas veidā. Tad lēmumā norāda šā likuma 230.panta pirmās daļas 1., 2. un 6.punktā noteikto.”

3. 464.pantā:

papildināt otro daļu ar teikumu šādā redakcijā:

“Lēmumā nosaka lietas izskatīšanu rakstveida procesā vai izskatīšanu tiesas sēdē;”

papildināt pantu ar 4.¹ daļu šādā redakcijā:

“(4¹) Šā panta otrajā, trešajā un ceturtajā daļā minēto lēmumu var sastādīt rezolūcijas veidā, ievērojot šā likuma 229.panta otrajā daļā noteikto.”

4. Papildināt likumu ar 464.² un 464.³ pantu šādā redakcijā:

“464.² pants. Lietas izskatīšanas noteikšana

Lietas izskatīšanu nosaka rakstveida procesā, ja iespējams pieņemt lēmumu pēc lietā esošajiem materiāliem. Ja nepieciešami lietas dalībnieku papildu paskaidrojumi vai pēc Senāta ieskata attiecīgajai lietai var būt īpaša nozīme likuma normu interpretēšanā, nosaka lietas izskatīšanu tiesas sēdē.

464.³ pants. Lietas izskatīšana rakstveida procesā un sprieduma sastādīšana un pasludināšana

(1) Lietu izskata rakstveida procesā pēc lietā esošajiem materiāliem, ievērojot kasācijas instances tiesas kompetenci.

(2) Personām, kuras iesniegušas sūdzību vai protestu, kā arī tām personām, kuru intereses aizskar sūdzība vai protests, paziņo, ka lieta tiks izskatīta rakstveida procesā, izskaidro tām procesuālās tiesības, informē par tiesas sastāvu, kas izskatīs lietu, izskaidro tiesības pieteikt noraidījumu tiesnesim un informē par datumu, kad sprieduma norakstu varēs saņemt tiesas kancelejā. Šis datums uzskatāms par pilna sprieduma sastādīšanas datumu.

(3) Šajā likumā minētās civilprocesuālās tiesības, kas saistītas ar lietas sagatavošanu iztiesāšanai, puses ir tiesīgas izmantot ne vēlāk kā septiņas dienas pirms paziņotā lietas izskatīšanas laika.

(4) Ja nepieciešams, tiesa pieprasa iesniegt prokurora viedokli 10 dienu laikā.

(5) Tiesas spriedumu pasludina, pēc sprieduma sastādīšanas pusēm nekavējoties izsniedzot sprieduma norakstu.

(6) Pēc puses rakstveida lūguma sprieduma norakstu var nosūtīt pa pastu vai, ja tas ir iespējams, citā veidā saskaņā ar šajā likumā noteikto tiesas dokumentu piegādāšanas un izsniegšanas kārtību. Sprieduma norakstu pusēm nosūta nekavējoties pēc pilna sprieduma sastādīšanas datuma.

(7) Rakstveida procesā var pieņemt arī lēmumu par lietas nodošanu izskatīšanai tiesas sēdē.”

5. Papildināt 477.¹ pantu pēc skaitļa un vārdiem “464.panta trešajā daļā” ar skaitli un vārdiem “464.³ panta otrajā daļā”.

6. Papildināt 540.pantu ar 15.punktu šādā redakcijā:

“15) vienotais instruments, kas atļauj izpildi pieprasījuma saņēmējā dalībvalstī un kas noteikts 2011.gada 18.novembra Komisijas Īstenošanas regulas (ES) Nr.1189/2011 II pielikumā.”

7. Papildināt 67.nodaļu ar 547.¹ pantu šādā redakcijā:

“547.¹ pants. Termini, kādos izpildāmi ārvalstu iestāžu palīdzības pieprasījumi par piedziņu

Ja izpildu dokuments ir izdots ārvalsts nodokļu prasījuma izpildei, piespiedu izpildi veic termiņā, kāds norādīts ārvalsts iestādes palīdzības pieprasījumā par piedziņu, bet tā izmaiņu gadījumā termiņā, kādu norādījusi ārvalsts iestāde Valsts ieņēmumu dienestam iesniegtajā paziņojumā.”

8. Papildināt 560.pantu ar 2.¹ daļu šādā redakcijā:

“(2¹) Ja parādnieks, kura parāds tiek piedzīts, pamatojoties uz vienoto instrumentu, kas atļauj izpildi pieprasījuma saņēmējā dalībvalstī, ir apstrīdējis vai pārsūdzējis prasījumu pieprasījuma iesniedzējā dalībvalstī vai iesniedzis sūdzību par pieprasījuma iesniedzējā dalībvalstī veiktajām piespiedu izpildes darbībām un dalībvalsts iestādē ir uzsākta sūdzības izskatīšanas procedūra, izpildu lietvedība pēc Valsts ieņēmumu dienesta lūguma ir apturama attiecībā uz apstrīdēto vai pārsūdzēto prasījuma daļu un saskaņā ar tās dalībvalsts iestādes pieprasījumu, kura lūgusi savstarpēju palīdzību prasījumu piedziņā.”

9. Papildināt 562.panta pirmo daļu ar 13.punktu šādā redakcijā:

“13) šā likuma 560.panta 2.¹ daļā paredzētajā gadījumā — līdz brīdim, kad saņemts Valsts ieņēmumu dienesta paziņojums, ka saskaņā ar tās dalībvalsts iestādes sniegto informāciju, kura lūgusi savstarpēju palīdzību prasījumu piedziņā, kļuvis izpildāms sūdzības izskatīšanas procedūrā pieņemtais nolēmums par prasījuma apstrīdēšanu vai piespiedu izpildi.”

10. Papildināt 563.panta pirmo daļu ar 11.punktu šādā redakcijā:

“11) ārvalsts iestāde atsauc palīdzības pieprasījumu par nodokļa, nodevas, ar piedziņu saistīto izmaksu vai citu obligāto maksājumu piedziņu.”

11. 567.pantā:

papildināt otro daļu ar 6.punktu šādā redakcijā:

“6) gadījumos, kad piedziņa izdarāma atbilstoši vienotajam instrumentam, kas atļauj izpildi pieprasījuma saņēmējā dalībvalstī, izņemot gadījumus, kad Valsts ieņēmumu dienests ir vienojies ar dalībvalsts iestādi, kura lūgusi savstarpēju palīdzību prasījumu piedziņā, par izpildes izmaksu īpašu atlīdzināšanas kārtību.”;

papildināt pantu ar sesto daļu šādā redakcijā:

“(6) Tiesu izpildītājs var iesniegt Valsts ieņēmumu dienestam izpildes veikšanai nepieciešamo sprieduma izpildes izdevumu pieprasījumu un lūgt, lai tās vienojas ar attiecīgās dalībvalsts iestādi, kura lūgusi savstarpēju palīdzību prasījumu piedziņā, par izdevumu īpašu atlīdzināšanas kārtību, ja konstatē vismaz vienu no šādiem gadījumiem:

- 1) nodokļa prasījuma piedziņai nepieciešami sprieduma izpildes izdevumi ļoti lielā apmērā;
- 2) piedziņa ir vērsta uz organizētas grupas dalībnieka mantu, kas konfiscēta ar spriedumu krimināllietā (Padomes direktīvas 2010/24/ES 20.pants).”

12. Papildināt 568.pantu ar septīto daļu šādā redakcijā:

“(7) Ja izpildu lietvedība izbeigta saskaņā ar šā likuma 563.panta pirmās daļas 11.punktu un palīdzības pieprasījuma atsaukšanas iemesls ir piedzenamā prasījuma vai tā izpildei izdotā

dokumenta atcelšana, tiesu izpildītājs iesniedz Valsts ieņēmumu dienestam izpildes izdevumu aprēķinu un lūdz, lai tas vienojas ar dalībvalsts iestādi, kura lūgusi savstarpēju palīdzību prasījumu piedziņā, par izpildes izmaksu atlīdzināšanu.”

13. Papildināt informatīvo atsauci uz Eiropas Savienības direktīvām ar 4.punktu šādā redakcijā:

“4) Padomes 2010.gada 16.marta direktīvas 2010/24/ES par savstarpēju palīdzību prasījumu piedziņā saistībā ar noteiktiem maksājumiem, nodokļiem un citiem pasākumiem.”

Likums stājas spēkā 2012.gada 1.aprīlī.

Likums Saeimā pieņemts 2012.gada 15.martā.

Valsts prezidents A.Bērziņš

Rīgā 2012.gada 28. martā

Publikācija “Latvijas Vēstnesī” 28.03.2012., Nr.50.

130. 78L/11 Grozījumi Dzīvnieku aizsardzības likumā

Izdarīt Dzīvnieku aizsardzības likumā (Latvijas Republikas Saeimas un Ministru Kabineta Ziņotājs, 2000, 2.nr.; 2002, 2.nr.; 2003, 6., 16.nr.; 2005, 10.nr.; 2007, 3.nr.; 2008, 3.nr.; 2009, 21.nr.; Latvijas Vēstnesis, 2010, 62., 205.nr.) šādus grozījumus:

1. Izteikt 1.pantu šādā redakcijā:

“**1.pants.** Likumā ir lietoti šādi termini:

- 1) **atrakciju dzīvnieks** — dzīvnieks, kuru tur publiskai izrādīšanai izklaides vai sabiedrības izglītošanas nolūkā, izņemot dzīvnieku, kuru tur zooloģiskajā dārzā;
- 2) **dzīvnieka īpašnieks** — juridiskā vai fiziskā persona, kurai pieder dzīvnieks;
- 3) **dzīvnieka turētājs** — persona, kuras rīcībā un aprūpē atrodas dzīvnieks;
- 4) **dzīvnieku patversme** — speciāli aprīkota vieta, kur izmitina izķertos, atsavinātos un bezpalīdzīgā stāvoklī nonākušos dzīvniekus;
- 5) **dzīvnieku viesnīca** — speciāli aprīkota vieta, kur mājas (istabas) dzīvnieka īpašnieks uz noteiktu laiku var atstāt aprūpē savu dzīvnieku;
- 6) **eitanāzija** — dzīvnieka dzīvības funkciju pārtraukšana nesāpīgā veidā;
- 7) **izmēģinājumu dzīvnieks** — procedūrām audzēts vai tajās izmantojams dzīvnieks;
- 8) **izmēģinājumu dzīvnieka audzētājs** — persona, kas audzē izmēģinājumu dzīvnieku izmantošanai procedūrās vai tā audu vai orgānu izmantošanai zinātniskiem mērķiem, gūstot vai negūstot peļņu;
- 9) **izmēģinājumu dzīvnieka lietotājs** — persona, kas izmanto dzīvnieku procedūrā, gūstot vai negūstot peļņu;
- 10) **izmēģinājumu dzīvnieka piegādātājs** — persona, kas nav dzīvnieka audzētājs un kas piegādā izmēģinājumu dzīvnieku izmantošanai procedūrās vai tā audu vai orgānu izmantošanai zinātniskiem mērķiem, gūstot vai negūstot peļņu;
- 11) **izmēģinājuma projekts** — darba programma ar noteiktu zinātnisku mērķi, kura ietver vienu vai vairākas procedūras;
- 12) **labturība** — dzīvnieka fizioloģisko un etoloģisko vajadzību nodrošināšanas pasākumu kopums;
- 13) **lauksaimniecības dzīvnieks** — dzīvnieks, kuru audzē un tur dzīvnieku izcelsmes produktu iegūšanai vai citos lauksaimnieciskos nolūkos, tai skaitā ierobežotā platībā turēts savvaļas sugas dzīvnieks un ar ģenētiskās modifikācijas metodēm iegūts dzīvnieks;
- 14) **mājas (istabas) dzīvnieks** — dzīvnieks, kuru cilvēks tur savam priekam;
- 15) **procedūra** — izmēģinājumu dzīvnieka izmantošana zinātniskos vai eksperimentālos nolūkos ar zināmu vai nezināmu iznākumu, vai izglītošanas nolūkā ar invazīvu vai neinvazīvu metodi veicot atļauto darbību, kas izmēģinājumu dzīvniekam var radīt sāpes, ciešanas, distresu vai ilgstošu kaitējumu, kura vismazākā intensitātes pakāpe līdzinās adatas ievadīšanai, kā arī jebkura darbība, kas izraisa vai var izraisīt dzīvnieka piedzimšanu vai izšķilšanos šādā stāvoklī vai jaunas ģenētiski modificētas dzīvnieku līnijas rašanos, izņemot izmēģinājumu dzīvnieka nogalināšanu, lai izmantotu tā audus vai orgānus;
- 16) **savvaļas sugas dzīvnieks** — dzīvnieks, kura evolūciju nav apzināti ietekmējis cilvēks, lai apmierinātu savas vajadzības;

- 17) **sporta un darba dzīvnieks** — dzīvnieks, kurš ir apguvis specifiskas iemaņas un veic cilvēka noteiktu darbību;
- 18) **zooloģiskais dārzs** — pastāvīga vieta, kur savvaļas sugu dzīvnieki tiek turēti izstādīšanai publikas apskatei septiņas vai vairāk dienas gadā sugas saglabāšanas, pavairošanas, reintrodukcijas, pētniecības un sabiedrības izglītošanas nolūkā.”

2. Papildināt 8.pantu ar piekto, sesto un septīto daļu šādā redakcijā:

“(5) Latvijas Veterinārārstu biedrība apmāca klaiņojošu suņu un kaķu ķērājus, izsniedz un anulē dzīvnieku ķērāja apliecību un reģistrē apmācītos dzīvnieku ķērājus.

(6) Pildot šā panta piektajā daļā minētos valsts pārvaldes uzdevumus, tai skaitā izdodot attiecīgus administratīvos aktus, Latvijas Veterinārārstu biedrība atrodas Zemkopības ministrijas funkcionālā pakļautībā.

(7) Šā panta piektajā daļā minēto uzdevumu izpildei pieņemtā Latvijas Veterinārārstu biedrības lēmuma apstrīdēšana vai pārsūdzēšana neaptur tā darbību.”

3. Papildināt 9.panta pirmās daļas 1.punkta “a” apakšpunktu pēc vārdiem “nebrīvē audzētu dzīvnieku aizsardzību un labturību” ar vārdiem “un izmēģinājumu dzīvnieku aizsardzību”.

4. 10.pantā:

aizstāt panta ievaddaļā vārdu “apstiprina” ar vārdu “nosaka”;

izteikt 4.punktu šādā redakcijā:

“4) izmēģinājumu dzīvnieku aizsardzības jomā:

- a) izmēģinājumu dzīvnieku audzētāju, piegādātāju un lietotāju reģistrācijas un tās anulēšanas kārtību,
- b) prasības izmēģinājumu dzīvnieku audzētājiem, piegādātājiem un lietotājiem,
- c) kārtību, kādā par izmēģinājuma projektu atbildīgajai personai izsniedz un anulē izmēģinājuma projekta atļauju,
- d) kārtību, kādā izsniedz, groza, atjauno un anulē izmēģinājuma projekta atļauju,
- e) labturības prasības izmēģinājumu dzīvnieka iegūšanai, apzīmēšanai, audzēšanai, turēšanai, kopšanai, piegādei un izmantošanai,
- f) to dzīvnieku sarakstu, kurus audzē izmantošanai procedūrās,
- g) izmēģinājuma projektu izvērtēšanas kārtību,
- h) prasības telpām, iekārtām, inventāram, aprīkojumam,
- i) prasības audzētāju, piegādātāju un lietotāju darbiniekiem,
- j) prasības labturības struktūrai un struktūras uzdevumus,
- k) izmēģinājumu dzīvnieku nogalināšanas metodes,
- l) kārtību, kādā iesniedzami dokumenti izmēģinājuma projekta atļaujas saņemšanai,
- m) prasības procedūru smaguma klasifikācijai,
- n) prasības atkārtotai izmēģinājumu dzīvnieku izmantošanai procedūrā,
- o) informācijas reģistrēšanas, apkopošanas un pārskatu iesniegšanas, kā arī dokumentācijas glabāšanas kārtību;”;

izteikt 8.punktu šādā redakcijā:

“8) dzīvnieku pārvadāšanas kārtību, labturības prasības dzīvnieku pārvadāšanai transportlīdzeklī, kā arī kārtību, kādā izsniedz un reģistrē dzīvnieku pārvadātāja atļauju un atļauju transportlīdzeklī dzīvnieku pārvadāšanai;”;

izslēgt 9.punktu;

izteikt 15.punktu šādā redakcijā:

“15) valsts nodevas apmēru un samaksas kārtību par izmēģinājuma projekta atļaujas izsniegšanu dzīvnieka izmantošanai procedūrās;”;

izslēgt 19.punktu;

izteikt 20.punktu šādā redakcijā:

“20) prasības klaiņojošu suņu un kaķu izķeršanai, dzīvnieku ķērāja pienākumus, apmācības programmu, apmācības un reģistrācijas kārtību, samaksu par dzīvnieku ķērāja apmācību un apliecības izgatavošanu un izsniegšanu, kā arī dzīvnieku ķērāja apliecību izsniegšanas un anulēšanas kārtību;”;

papildināt pantu ar 23.punktu šādā redakcijā:

“23) kārtību, kādā veicama apmācība dzīvnieku labturības jautājumos, apmācības programmu, kārtību, kādā izsniedzams un anulējams apliecinājums par veikto apmācību, kā arī apmācīto personu reģistrācijas kārtību.”

5. Izteikt 11.pantu šādā redakcijā:

“11.pants. (1) Dzīvnieku aizsardzības ētikas padome ir konsultatīva institūcija, kas izglīto sabiedrību un dod ieteikumus valsts pārvaldes iestādēm un pašvaldībām, kā arī izmēģinājumu dzīvnieku audzētāju, piegādātāju un lietotāju izveidotajām labturības struktūrām dzīvnieku aizsardzības jomā. Tās sastāvā ir valsts pārvaldes iestāžu un zinātnisko iestāžu, biedrību, nodibinājumu un citu institūciju pārstāvji, kas darbojas dzīvnieku aizsardzības jomā.

(2) Ministru kabinets apstiprina Dzīvnieku aizsardzības ētikas padomes nolikumu.

(3) Dzīvnieku aizsardzības ētikas padomes sastāvu apstiprina zemkopības ministrs.”

6. Izteikt 24.pantu šādā redakcijā:

“24.pants. Procedūrās aizliegts izmantot:

- 1) dzīvniekus, ja pastāv cita zinātniska metode vai testēšanas stratēģija, kas nav saistīta ar dzīvu dzīvnieku izmantošanu;
- 2) dzīvniekus, ja vajadzīgo rezultātu iegūšanai Eiropas Savienības tiesību aktos ir atzīta cita zinātniska metode vai testēšanas stratēģija, kas nav saistīta ar dzīvu dzīvnieku izmantošanu;
- 3) dzīvniekus, kas pieder pie apdraudētajām sugām, kuras minētas 1973.gada Vašingtonas konvencijā par starptautisko tirdzniecību ar apdraudētajām savvaļas dzīvnieku un augu sugām un Padomes 1996.gada 9.decembra regulas (EK) Nr.338/97 par savvaļas dzīvnieku un augu sugu aizsardzību, reglamentējot to tirdzniecību, A pielikumā;
- 4) dzīvniekus, kas sagūstīti savvaļā;
- 5) primātus, kas nav cilvēkveidīgie primāti;
- 6) klaiņojošus un mājas (istabas) dzīvniekus.”

7. Papildināt piekto nodaļu ar 24.¹ un 24.² pantu šādā redakcijā:

“24.¹ pants. Pārtikas un veterinārais dienests atbilstoši Ministru kabineta noteiktajām prasībām var atļaut izmantot procedūrās savvaļā sagūstītos dzīvniekus, primātus, kas nav cilvēkveidīgie primāti, un apdraudēto dzīvnieku sugu dzīvniekus.

24.² pants. Ministru kabinets nosaka kārtību, kādā savvaļā sagūstītos dzīvniekus, primātus, kas nav cilvēkveidīgie primāti, un apdraudēto dzīvnieku sugu dzīvniekus izmanto procedūrās.”

8. Izteikt 25. un 26.pantu šādā redakcijā:

“25.pants. Izmēģinājumu dzīvnieku atļauts izmantot procedūrās, ja to mērķis ir:

- 1) pamatpētījumi;

- 2) praktiskie vai lietišķie pētījumi, kuru nolūks ir:
 - a) nepieļaut, novērst, diagnosticēt vai ārstēt cilvēku un dzīvnieku vai augu slimības, veselības traucējumus vai citas anomālijas vai to izraisīto ietekmi,
 - b) novērtēt, noteikt, regulēt vai mainīt cilvēka, dzīvnieku vai augu fizioloģisko stāvokli,
 - c) nodrošināt dzīvnieku labturību un uzlabot lauksaimniecības dzīvnieku turēšanas apstākļus;
- 3) zāļu, pārtikas, barības un citu vielu vai produktu izstrāde, ražošana vai kvalitātes, efektivitātes un drošības pārbaude;
- 4) dabiskās vides aizsardzība cilvēka vai dzīvnieku veselības vai labklājības interesēs;
- 5) pētījumi, kuru nolūks ir saglabāt dzīvnieku sugu;
- 6) augstākā izglītība vai apmācība, kuras nolūks ir iegūt, uzturēt vai uzlabot arodprasmes;
- 7) tiesu medicīniskā ekspertīze.

26.pants. Izmēģinājumu dzīvnieka izmantošanai zinātniskos, eksperimentālos vai izglītošanas nolūkos izraugāma tāda procedūra, kurā:

- 1) izmanto minimālu dzīvnieku skaitu;
- 2) iesaista izmēģinājumu dzīvniekus ar zemāko spēju just sāpes, ciešanas, diskomfortu vai ilgstošu kaitējumu;
- 3) rada izmēģinājumu dzīvniekam vismazākās iespējamās sāpes, ciešanas, diskomfortu vai ilgstošu kaitējumu;
- 4) ir vislielākā iespēja nodrošināt apmierinošus rezultātus.”

9. Papildināt piekto nodaļu ar 26.¹ un 26.² pantu šādā redakcijā:

“**26.¹ pants.** (1) Dzīvnieka izmantošanai procedūrās ir nepieciešama Pārtikas un veterinārā dienesta izdota izmēģinājuma projekta atļauja un atļauja par izmēģinājuma projektu atbildīgajai personai.

(2) Papildus šā panta pirmajā daļā noteiktajam procedūrās atļauts izmantot dzīvniekus, kas mīt savvaļā, ja ir saņemta Valsts meža dienesta atļauja medijamo savvaļas sugu dzīvnieku izmantošanai procedūrā vai Dabas aizsardzības pārvaldes atļauja nemedijamo savvaļas sugu dzīvnieku izmantošanai procedūrā.

(3) Pārtikas un veterinārais dienests 40 darbdienu laikā pēc dokumentu saņemšanas Ministru kabineta noteiktajā kārtībā izsniedz izmēģinājuma projekta atļauju. Atļaujas izsniegšanas termiņu var pagarināt uz laiku līdz 15 darbdiem, norādot pagarināšanas iemeslu.

26.² pants. Zemkopības ministrija:

- 1) informē Eiropas Komisiju par laboratorijām, kas spēj nodrošināt atbilstības novērtēšanu (validāciju), izmantojot alternatīvas pieejas metodes, kuras nav saistītas ar dzīvnieku izmantošanu vai kurās izmanto mazāk dzīvnieku, vai kuras saistītas ar mazāk sāpīgām procedūrām;
- 2) konsultē ieinteresētās personas par atbilstības novērtēšanai (validācijai) ieteiktās alternatīvās pieejas atbilstību un piemērotību.”

10. Izteikt 31.pantu šādā redakcijā:

“**31.pants.** Zooloģiskajam dārzam ir pienākums radīt katrai dzīvnieku sugai tās dabiskajai videi tuvinātus apstākļus un nodrošināt dzīvnieka fizioloģisko un zoopsiholoģisko vajadzību apmierināšanu, kā arī sniegt apmeklētājiem informāciju par publikas apskatei izstādītajām sugām un to dabisko dzīves vidi.”

11. Papildināt pārejas noteikumus ar 10., 11., 12., 13., 14. un 15.punktu šādā redakcijā:

“10. Ministru kabinets līdz 2012.gada 10.novembrim izdod šā likuma 10.panta 4.punkta “a”, “b”, “c”, “d”, “e”, “f” “g”, “h”, “i”, “j”, “k”, “l”, “m”, “n” un “o” apakšpunktā un 24.² pantā minētos noteikumus.

11. Ministru kabinets līdz 2012.gada 31.decembrim izdod šā likuma 10.panta 8., 15., 20. un 23.punktā minētos noteikumus.

12. Līdz šā likuma pārejas noteikumu 10. un 11.punktā minēto Ministru kabineta noteikumu spēkā stāšanās dienai, bet ne ilgāk kā līdz 2012.gada 31.decembrim piemērojami šādi Ministru kabineta noteikumi, ciktāl tie nav pretrunā ar šo likumu:

- 1) Ministru kabineta 2008.gada 22.decembra noteikumi Nr.1079 “Dzīvnieku pārvadāšanas noteikumi”;
- 2) Ministru kabineta 2010.gada 21.decembra noteikumi Nr.1131 “Noteikumi par izmēģinājumu dzīvnieku audzētāju, piegādātāju un lietotāju reģistrāciju, kārtība, kādā veicamas darbības ar izmēģinājumu dzīvniekiem, un izmēģinājumu dzīvniekiem nodrošināmās labturības prasības”;
- 3) Ministru kabineta 2010.gada 28.decembra noteikumi Nr.1191 “Noteikumi par valsts nodevu par atļauju izmantot dzīvnieku izmēģinājumā”;
- 4) Ministru kabineta 2010.gada 28.decembra noteikumi Nr.1192 “Klaiņojošu suņu un kaķu izķeršanas kārtība”.

13. Ministru kabinets līdz 2013.gada 30.jūnijam izdod šā likuma 11.panta otrajā daļā minēto Dzīvnieku aizsardzības ētikas padomes nolikumu. Līdz Ministru kabineta noteikumu spēkā stāšanās dienai, bet ne ilgāk kā līdz 2013.gada 30.jūnijam piemērojami Ministru kabineta 2011.gada 8.novembra noteikumi Nr.864 “Dzīvnieku aizsardzības ētikas padomes nolikums”, ciktāl tie nav pretrunā ar šo likumu.

14. Grozījumi šā likuma 10.panta 15. un 19.punktā stājas spēkā vienlaikus ar attiecīgiem grozījumiem likumā “Par nodokļiem un nodevām”.

15. Šā likuma 24.¹ pants un 26.¹ panta trešā daļa stājas spēkā 2013.gada 1.janvārī.”

12. Informatīvajā atsaucē uz Eiropas Savienības direktīvām:

izslēgt 3.punktu;

papildināt informatīvo atsauci ar 6.punktu šādā redakcijā:

- “6) Eiropas Parlamenta un Padomes 2010.gada 22.septembra direktīvas 2010/63/ES par zinātniskiem mērķiem izmantojamo dzīvnieku aizsardzību. (Dokuments attiecas uz EEZ.)”

Likums stājas spēkā 2012.gada 15.aprīlī.

Likums Saeimā pieņemts 2012.gada 8.martā.

Valsts prezidents **A.Bērziņš**

Rīgā 2012.gada 28. martā

131. 79L/11 Grozījumi Veterinārmedicīnas likumā

Izdarīt Veterinārmedicīnas likumā (Latvijas Republikas Saeimas un Ministru Kabineta Ziņotājs, 2001, 11.nr.; 2002, 2.nr.; 2003, 4., 6., 15.nr.; 2004, 9., 18., 23.nr.; 2006, 9.nr.; 2009, 3., 14.nr.; Latvijas Vēstnesis, 2009, 196.nr.; 2010, 99.nr.; 2011, 112.nr.) šādus grozījumus:

1. 52.pantā:

izteikt otro daļu šādā redakcijā:

“(2) Personu bagāžu un privātus sūtījumus, kas satur dzīvnieku izcelsmes produktus, saskaņā ar Komisijas 2009.gada 5.marta regulu (EK) Nr.206/2009 par dzīvnieku izcelsmes produktu sūtījumu ieviešanu Kopienā personīgam patēriņam un regulas (EK) Nr.136/2004 grozīšanu (Dokuments attiecas uz EEZ) kontrolē:

- 1) robežšķērsošanas vietās, kurās veic muitas kontroli, — Valsts ieņēmumu dienests;
- 2) robežšķērsošanas vietās, kurās muitas kontrole nav paredzēta, — Valsts robezsardze.”;

papildināt pantu ar trešo, ceturto un piekto daļu šādā redakcijā:

“(3) Labprātīgi nodotos un izņemtus dzīvnieku izcelsmes produktus, kurus saskaņā ar normatīvajiem aktiem aizliegts ievest Latvijā, iestādes uzglabā un nodod Pārtikas un veterinārajam dienestam iznīcināšanai atbilstoši Parlamenta un Padomes regulai Nr.1069/2009.

(4) Robežšķērsošanas vietās, kurās veic muitas kontroli, mājas (istabas) dzīvniekus saskaņā ar Parlamenta un Padomes (EK) 2003.gada 26.maija regulu Nr.998/2003 par dzīvnieku veselības prasībām, kas piemērojamas mājas (istabas) dzīvnieku nekomerciālai pārvietošanai, un ar kuru groza Padomes direktīvu 92/65/EEK, kontrolē Valsts ieņēmumu dienests.

(5) Robežšķērsošanas vietās, kurās muitas kontrole nav paredzēta, mājas (istabas) dzīvnieku nekomerciāla ieviešana no trešajām valstīm ir aizliegta. Valsts robezsardzes amatpersona atsaka ieceļošanu personai, kas ievēd mājas (istabas) dzīvnieku, informējot par tuvāko robežšķērsošanas vietu, kurā paredzēta muitas kontrole.”

2. Izslēgt 54.³ panta 4.punktu.

3. Izslēgt 54.⁷ pantu.

Likums stājas spēkā 2012.gada 15.aprīlī.

Likums Saeimā pieņemts 2012.gada 8.martā.

Valsts prezidents A.Bērziņš

Rīgā 2012.gada 28. martā

Saeima ir pieņēmusi un Valsts prezidents izsludina šādu likumu:

132. 80L/11 Grozījums Ugunsdrošības un ugunsdzēsības likumā

Izdarīt Ugunsdrošības un ugunsdzēsības likumā (Latvijas Republikas Saeimas un Ministru Kabineta Ziņotājs, 2002, 23.nr.; 2003, 2., 13., 23.nr.; 2004, 9.nr.; 2005, 2., 14.nr.; 2006, 14.nr.; 2008, 3.nr.; Latvijas Vēstnesis, 2010, 21., 205.nr.; 2011, 58.nr.) šādu grozījumu:

Izteikt 17.pantu šādā redakcijā:

“17.pants. Ugunsgrēku un glābšanas darbu uzskaitē

(1) Valsts ugunsdzēsības un glābšanas dienests uzskaita ugunsgrēkus (izņemot meža ugunsgrēkus) un apkopo informāciju par to radītajām sekām, kā arī uzskaita dienesta veiktos glābšanas darbus.

(2) Valsts meža dienests uzskaita meža ugunsgrēkus un apkopo informāciju par to radītajām sekām.

(3) Ministru kabinets izdod noteikumus, kuros nosaka:

- 1) kārtību, kādā Valsts ugunsdzēsības un glābšanas dienests uzskaita ugunsgrēkus (izņemot meža ugunsgrēkus) un dienesta veiktos glābšanas darbus, kā arī apkopojamās informācijas apjomu un glabāšanas termiņu;
- 2) kārtību, kādā Valsts meža dienests uzskaita meža ugunsgrēkus, kā arī apkopojamās informācijas apjomu un glabāšanas termiņu.”

Likums Saeimā pieņemts 2012.gada 8.martā.

Valsts prezidents A.Bērziņš

Rīgā 2012.gada 28. martā

Publikācija “Latvijas Vēstnesī” 28.03.2012., Nr.50.

133. 81L/11 **Grozījumi Nekustamā īpašuma valsts kadastra likumā**

Izdarīt Nekustamā īpašuma valsts kadastra likumā (Latvijas Republikas Saeimas un Ministru Kabineta Ziņotājs, 2006, 1.nr.; 2008, 7.nr.; 2009, 14.nr.; Latvijas Vēstnesis, 2009, 200.nr.; 2010, 106.nr.) šādus grozījumus:

1. Izteikt 1.panta 12.punktu šādā redakcijā:

“12) **zemes vienības daļa** — Nekustamā īpašuma valsts kadastra informācijas sistēmā reģistrēta (tai skaitā nomas vajadzībām) noteikta zemes vienības teritorija, kas nav patstāvīgs nekustamā īpašuma objekts;”

2. Aizstāt 3.panta trešās daļas otrajā teikumā vārdus “likumu “Par arhīviem”” ar vārdiem “Arhīvu likumu”.

3. Izteikt 5.panta pirmo daļu šādā redakcijā:

“(1) Kadastra darbībai un informācijas sagatavošanai izmanto aktuālos kadastra datus. Par aktuāliem kadastra datiem uzskatāmi pēdējie Kadastra informācijas sistēmā šajā likumā noteiktajā kārtībā reģistrētie dati. Spēkā ir kadastra dokuments, kas satur aktuālus kadastra datus. Kadastra dokuments zaudē spēku, ja šā likuma 57.pantā noteiktajos gadījumos dokumentā iekļautie kadastra dati ir aktualizēti.”

4. Izteikt 7.panta trešo daļu šādā redakcijā:

“(3) Šā likuma izpratnē par lietotāju atzīstama persona:

- 1) kurai īpašnieks, tiesiskais valdītājs vai normatīvajos aktos noteiktajos gadījumos vietējā pašvaldība vai valsts institūcija nodevusi lietojumā nekustamo īpašumu, nekustamā īpašuma objektu vai zemes vienības daļu, izņemot gadījumu, kad tas izdarīts uz nomas līguma pamata;
- 2) kura ir tiesīga ierosināt būves noteikšanu, bet nav iesniegusi dokumentus par būves iegūšanu, izņemot pašvaldību, kura ierosina būves noteikšanu nekustamā īpašuma nodokļa vajadzībām.”

5. Aizstāt 13.panta pirmajā daļā vārdus “dabā neesoša”, kā arī 21.panta 2.punktā vārdus “dabā neeksistējošu” ar vārdiem “apvidū neesoša” (attiecīgā locījumā).

6. Izteikt 17.panta 1.punktu šādā redakcijā:

“1) ģeodēzisko tīklu datus;”

7. Aizstāt 17.panta 5.punktā, 40.pantā, 42.panta 3.punktā, 55.panta otrajā daļā, 57.panta 2.punktā, 64.pantā un 98.panta 5.punktā vārdus “valsts informācijas sistēma” (attiecīgā skaitlī un locījumā) ar vārdiem “valsts vai pašvaldības informācijas sistēma” (attiecīgā skaitlī un locījumā).

8. Aizstāt 19.pantā vārdus “kadastra subjekta” ar vārdiem un skaitļiem “šā likuma 24.panta pirmās daļas 1., 2., 3., 5., 6., 7. un 11.punktā minēto personu”.

9. 22.pantā:

aizstāt 1.punktā skaitli un vārdus “24.panta pirmajā un otrajā daļā” ar skaitli un vārdu “24.pantā”;

papildināt pantu ar 7.punktu šādā redakcijā:

“7) kadastrālās uzmērīšanas datu un dokumentu labošanas kārtību.”

10. Izteikt 24.pantu šādā redakcijā:

“**24.pants.** (1) Nekustamā īpašuma objekta noteikšanu ierosina:

- 1) nekustamā īpašuma īpašnieks vai, ja tāda nav, — tiesiskais valdītājs vai kadastra subjekts;
 - 2) valsts institūcija vai vietējā pašvaldība par zemi, kas tai piekrīt vai pieder saskaņā ar likumu “Par valsts un pašvaldību zemes īpašuma tiesībām un to nostiprināšanu zemesgrāmatās”;
 - 3) vietējā pašvaldība — attiecībā uz zemes reformas pabeigšanai paredzēto zemi;
 - 4) valdošā nekustamā īpašuma īpašnieks vai, ja tāda nav, — tiesiskais valdītājs, kurš iesniedzis dokumentu par ceļa servitūta nodibināšanu vai izbeigšanu, — attiecībā uz nekustamā īpašuma apgrūtinājuma reģistrāciju Kadastra informācijas sistēmā;
 - 5) persona, kura iesniegumā zvērinātam notāram ir izteikusi gribu pieņemt mantojumu, uzrādot šā iesnieguma norakstu, — attiecībā uz būvi vai telpu grupu bez tiesībām ierosināt ieraksta par būvi dzēšanu;
 - 6) persona, kurai šādas tiesības vai pienākumus noteikusi tiesa;
 - 7) valsts institūcija vai vietējā pašvaldība, kurai likumā par attiecīgā nekustamā īpašuma atsavināšanu sabiedrības vajadzībām uzlikts pienākums atsavinātos nekustamos īpašumus ierakstīt zemesgrāmatā, — attiecībā uz atdalīto (atsavināmo) un paliekošo (neatsavināmo) nekustamā īpašuma objektu;
 - 8) zemes īpašnieks — attiecībā uz būvēm ar nenoskaidrotu piederību, kuras atrodas uz viņa zemes, vai Kadastra informācijas sistēmā uz viņa zemes reģistrētām apvidū neesošām būvēm ar nenoskaidrotu piederību;
 - 9) persona, uz kuras vārda saskaņā ar tiesas lēmumu nostiprināms pārdotais nekustamais īpašums (nekustamā īpašuma izsoles akta apstiprināšana), — attiecībā uz ieraksta par iegūtā nekustamā īpašuma sastāvā Kadastra informācijas sistēmā reģistrētu, bet apvidū neesošu būvi dzēšanu;
 - 10) kopīpašuma gadījumā jebkurš no nekustamā īpašuma īpašniekiem vai, ja tāda nav, — tiesiskajiem valdītājiem vai kadastra subjektiem — attiecībā uz būves pirmreizējo reģistrāciju Kadastra informācijas sistēmā bez tiesībām ierosināt būves sadalīšanu, apvienošanu vai ieraksta par būvi dzēšanu, kā arī attiecībā uz šā likuma 57.¹ pantā noteikto datu aktualizāciju;
 - 11) cita persona, kurai likumā noteiktas šādas tiesības.
- (2) Zemes vienības daļas noteikšanu ierosina:
- 1) kadastra subjekts;
 - 2) valsts institūcija vai vietējā pašvaldība par zemi, kas tai piekrīt vai pieder saskaņā ar likumu “Par valsts un pašvaldību zemes īpašuma tiesībām un to nostiprināšanu zemesgrāmatās”;
 - 3) vietējā pašvaldība — attiecībā uz zemes reformas pabeigšanai paredzēto zemi.
- (3) Vietējai pašvaldībai, ja tā nav kadastra subjekts, ir tiesības ierosināt nekustamā īpašuma objekta vai tādas zemes vienības daļas noteikšanu, kuru saskaņā ar likumu “Par nekustamā īpašuma nodokli” apliek ar nekustamā īpašuma nodokli.
- (4) Ja tiek veikta zemes kadastrālā uzmērīšana, zemes kadastrālās uzmērīšanas dokumentus kadastra objekta reģistrācijai vai datu aktualizācijai Kadastra informācijas sistēmā iesniedz un dokumentus saņem zemes kadastrālais uzmērītājs uz šā panta pirmās daļas 1., 2., 3., 4., 6., 7., 10. un 11.punktā, otrajā un trešajā daļā minēto personu iesnieguma pamata.”

11. 26.pantā:

izteikt pirmās daļas 2.punktu šādā redakcijā:

- “2) Latvijas 1992.gada ģeodēzisko koordinātu sistēmā uzmēra zemes vienības un zemes vienības daļas robežas, situācijas elementus, aprēķina zemes vienību un zemes

vienības daļu raksturojošos datus, sagatavo kadastrālās uzmērīšanas dokumentus un saskaņo zemes vienības un zemes vienības daļas apgrūtinājumu plānu vai informāciju par apgrūtinājumu neesamību ar vietējām pašvaldībām Ministru kabineta noteiktajos gadījumos;”;

aizstāt trešajā daļā vārdus un skaitli “Latvijas ģeodēzisko koordinātu sistēmai LKS-92” ar vārdiem un skaitli “Latvijas 1992.gada ģeodēzisko koordinātu sistēmai”.

12. Aizstāt 31.panta 1.punktā vārdus un skaitļus “šā likuma 24.panta pirmās daļas 2.punktā minētajā gadījumā informējot kadastra subjektu” ar vārdiem “informējot nekustamā īpašuma īpašnieku vai, ja tāda nav, — tiesisko valdītāju vai kadastra subjektu, ja noteikšanas ierosinātais ir cita persona”.

13. Papildināt likumu ar 31.² pantu šādā redakcijā:

“**31.² pants.** Zemes kadastrālajam uzmērītājam ir pienākums nodrošināt zemes kadastrālo uzmērīšanu regulējošos normatīvajos aktos noteikto dokumentu uzkrāšanu, glabāšanu, pieejamību un izmantošanu, kā arī izsniegt personai dokumentu kopijas, izrakstus un norakstus.”

14. Izteikt 32.panta trešo daļu šādā redakcijā:

“(3) Nekustamā īpašuma veidošanu un tā sastāva grozīšanu ierosina šā likuma 24.panta pirmās daļas 1., 2., 3., 5., 6., 7., 9., 10. un 11.punktā un trešajā daļā minētās personas, iesniedzot iesniegumu. Šā likuma 24.panta ceturtajā daļā minētajā gadījumā personas iesniegumu kopā ar kadastrālās uzmērīšanas dokumentiem Valsts zemes dienestam iesniedz zemes kadastrālais uzmērītājs.”

15. Aizstāt 34.panta pirmajā daļā skaitļus un vārdus “1., 2., 3. un 5.punktā” ar skaitļiem un vārdiem “pirmās daļas 1., 2., 3., 5., 6., 7., 10. un 11.punktā un trešajā daļā”.

16. Izslēgt 43.panta otro daļu.

17. Papildināt 44.panta otro daļu ar 4.¹ punktu šādā redakcijā:

“4¹) ziņas par būves tiesisko valdītāju, ja šā likuma 24.panta pirmās daļas 8.punktā minētā persona, pamatojoties uz likuma “Par atjaunotā Latvijas Republikas 1937.gada Civillikuma ievada, mantojuma tiesību un lietu tiesību daļas spēkā stāšanās laiku un kārtību” 14.panta ceturto daļu un Civillikuma 968.pantu, iesniedz dokumentus par būvniecības likumību un pašvaldības izziņu, ka būve līdz 1993.gada 5.aprīlim atbilstoši likumam “Par 1937.gada 22.decembra Zemesgrāmatu likuma spēka atjaunošanu un spēkā stāšanās kārtību” nav reģistrēta pašvaldībā uz citas personas vārda;”.

18. Izteikt 48.pantu šādā redakcijā:

“**48.pants.** Pēc kadastra subjekta pieprasījuma Kadastra informācijas sistēmā ieraksta šā likuma 44.pantā minētās ziņas par iznomātu vai lietojumā nodotu nekustamā īpašuma objektu, bet attiecībā uz zemes vienības daļu — šā likuma 50.pantā minētās ziņas, norādot nomnieku vai lietotāju.”

19. 57.pantā:

izteikt 1.punktu šādā redakcijā:

“1) šā likuma 24.panta pirmajā, otrajā un trešajā daļā minētās personas iesniedz dokumentu par izmaiņām kadastra objektā, ja zemes vai būves kadastrālā uzmērīšana netiek veikta;”;

papildināt pantu ar 1.¹ punktu šādā redakcijā:

“1¹) šā likuma 24.panta ceturtajā daļā minētajā gadījumā zemes kadastrālais uzmērītājs iesniedz šā likuma 24.panta pirmās daļas 1., 2., 3., 4., 6., 7., 10. un 11.punktā, otrajā un trešajā daļā minēto personu iesniegumu kopā ar zemes kadastrālās uzmērīšanas dokumentiem;”;

aizstāt 3.punktā skaitli un vārdu “1.punktā” ar skaitļiem un vārdiem “1. un 1.¹ punktā”.

20. Papildināt likumu ar 57.¹ pantu šādā redakcijā:

“**57.¹ pants.** Ja nekustamais īpašums atrodas kopīpašumā, jebkurš šā nekustamā īpašuma īpašnieks vai, ja tāda nav, — tiesiskais valdītājs vai kadastra subjekts var ierosināt šādu kadastra objekta datu aktualizāciju Kadastra informācijas sistēmā:

- 1) nekustamā īpašuma nosaukums;
- 2) nekustamā īpašuma lietošanas mērķis;
- 3) kadastra objekta adrese;
- 4) kadastra objekta apgrūtinājums;
- 5) zemes lietošanas veids, iesniedzot aktualizētu situācijas plānu;
- 6) būves fiziskais nolietojums;
- 7) būves galvenais lietošanas veids;
- 8) būves tips;
- 9) telpu grupas lietošanas veids;
- 10) kadastra objekta dati, kas norādīti aktā par būves pieņemšanu ekspluatācijā.”

21. Papildināt likumu ar 73.¹ pantu šādā redakcijā:

“**73.¹ pants.** Saņemot iesniegumu par kadastrālās vērtības pārskatīšanu, Valsts zemes dienests pārbauda kadastra datu atbilstību dokumentiem šā likuma 93.pantā noteiktajā kārtībā un informē iesniedzēju par kadastrālās vērtības aprēķinā izmantotajiem kadastra datiem, veikto datu aktualizāciju vai nepieciešamību ierosināt datu aktualizāciju atbilstoši šā likuma 13.panta pirmajai daļai.”

22. 83.pantā:

izteikt pirmo daļu šādā redakcijā:

“(1) Kadastra dati ir glabājami pastāvīgi. Nekustamā īpašuma lietu veido pastāvīgi glabājamie dokumenti un uz laiku glabājamie dokumenti. Kadastra dokumenti un dati glabājami normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā.”;

aizstāt otrajā un trešajā daļā vārdus “valsts arhīvā” ar vārdiem “Latvijas Nacionālajā arhīvā”.

23. Papildināt 84.panta otro daļu ar vārdiem “izņemot gadījumus, kad ziņas sniedz no citas valsts vai pašvaldības informācijas sistēmas”.

24. 99.pantā:

aizstāt ievaddaļā vārdus “Kadastra subjekts” ar vārdiem un skaitli “Šā likuma 24.pantā minētās personas”;

aizstāt 2.punktā skaitli un vārdu “1.punktā” ar skaitļiem un vārdiem “1. un 1.¹ punktā”.

25. Pārejas noteikumos:

papildināt 6.punktu ar teikumu šādā redakcijā:

“Ja zeme ir koplietošanā, minētās darbības var veikt viens no zemes koplietotājiem.”;

papildināt pārejas noteikumus ar 31.punktu šādā redakcijā:

“31. Ministru kabinets ne vēlāk kā līdz 2012.gada 31.decembrim izdod šā likuma 22.panta 7.punktā minētos Ministru kabineta noteikumus.”

Likums Saeimā pieņemts 2012.gada 8.martā.

Valsts prezidents A.Bērziņš

Rīgā 2012.gada 28. martā

134. 82L/11 Grozījumi likumā “Par privatizācijas sertifikātiem”

Izdarīt likumā “Par privatizācijas sertifikātiem” (Latvijas Republikas Saeimas un Ministru Kabineta Ziņotājs, 1995, 9.nr.; 1999, 15.nr.; 2001, 1., 23.nr.; 2002, 23.nr.; 2003, 23.nr.; 2004, 23.nr.; 2005, 14.nr.; 2007, 14.nr.; 2009, 5.nr.) šādus grozījumus:

1. Aizstāt visā likumā vārdus “pēc sertifikātu pretendenta pastāvīgās dzīvesvietas” ar vārdiem “pēc sertifikātu pretendenta deklarētās dzīvesvietas”.

2. Izteikt 1.panta 2.punktu šādā redakcijā:

“2) **privatizācijas sertifikātu konts** — normatīvajos aktos noteiktajās kredītiestādēs (turpmāk — bankas) atvērts konts, kurā tiek fiksēti sertifikātu īpašniekam piederošie sertifikāti un operācijas ar tiem;”

3. Izteikt 4.panta piekto daļu šādā redakcijā:

“(5) Bankām un normatīvajos aktos noteiktajām institūcijām jāseko līdz tam, lai katrai personai, kurai ir sertifikāti par Latvijā nodzīvoto laiku un sertifikāti politiski represētai personai, būtu tikai viens privatizācijas sertifikātu konts, kā arī jākontrolē piešķirto, apgrozībā esošo un dzēsto sertifikātu daudzums.”

4. Izteikt 18.panta trīspadsmito daļu šādā redakcijā:

“(13) Juridiskās personas, ievērojot šajā likumā noteiktos ierobežojumus, var atvērt savus privatizācijas sertifikātu kontus tikai kādā no bankām.”

5. Pārejas noteikumos:

aizstāt 1.punkta pirmajā teikumā vārdus un skaitli “pēdējo 10 dienu laikā” ar vārdiem un skaitli “pēdējās 10 dienās, kuru laikā veikti darījumi ar sertifikātiem”;

papildināt pārejas noteikumus ar 10.punktu šādā redakcijā:

“10. Ja līdz 2012.gada 1.aprīlim likvidētai peļņas sabiedrībai (Civillikuma 417.pants), izņemot gadījumu, kad subjekts izslēgts no Uzņēmumu reģistra atbilstoši Komerclikuma spēkā stāšanās kārtības likumam, ir palikuši tai piederoši privatizācijas sertifikāti, tie pielīdzināmi bezmantinieku mantai un dzēšami normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā. Minētais neizslēdz likvidatora atbildību par savas vainas dēļ nodarītajiem zaudējumiem (Komerclikuma 333.pants).”

Likums stājas spēkā 2012.gada 1.aprīlī.

Likums Saeimā pieņemts 2012.gada 8.martā.

Valsts prezidents **A.Bērziņš**

Rīgā 2012.gada 28. martā

Publikācija “Latvijas Vēstnesī” 28.03.2012., Nr.50.

135. 83L/11 Grozījumi Kredītiestāžu likumā

Izdarīt Kredītiestāžu likumā (Latvijas Republikas Saeimas un Ministru Kabineta Ziņotājs, 1995, 23.nr.; 1996, 9., 14., 23.nr.; 1997, 23.nr.; 1998, 13.nr.; 2000, 13.nr.; 2002, 10., 23.nr.; 2003, 14.nr.; 2004, 2., 12., 23.nr.; 2005, 13., 14.nr.; 2006, 15.nr.; 2007, 7., 12.nr.; 2008, 14., 23.nr.; 2009, 6., 7., 17., 22.nr.; Latvijas Vēstnesis, 2010, 23., 51./52., 160.nr.; 2011, 4.nr.) šādus grozījumus:

1. Papildināt 63.panta pirmo daļu ar 17.punktu šādā redakcijā:

“17) Valsts ieņēmumu dienestam — pamatojoties uz pieprasījumu, ko akceptējis Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektors, viņa vietnieks vai nodokļu administrēšanas struktūrvienības vadītājs vai viņa vietnieks, ziņas par personas kontu esamību un kontu atlikumiem, ja ziņas nepieciešamas:

- a) lai izpildītu citas Eiropas Savienības dalībvalsts iestādes lūgumu savstarpējās palīdzības ietvaros sniegt nodokļu prasījuma (likuma “Par nodokļiem un nodevām” izpratnē) izpildei nepieciešamo informāciju,
- b) lai izpildītu citas Eiropas Savienības dalībvalsts nodokļu prasījumu (likuma “Par nodokļiem un nodevām” izpratnē) vai lai nodrošinātu tā izpildi. Šajā gadījumā Valsts ieņēmumu dienests pieprasījumam pievieno citā Eiropas Savienības dalībvalstī izdotā vienotā instrumenta kopiju, kurš atļauj izpildi pieprasījuma saņēmēja dalībvalstī.”

2. Papildināt informatīvo atsauci uz Eiropas Savienības direktīvām ar 18.punktu šādā redakcijā:

“18) Padomes 2010.gada 16.marta direktīvas 2010/24/ES par savstarpēju palīdzību prasījumu piedziņā saistībā ar noteiktiem maksājumiem, nodokļiem un citiem pasākumiem.”

Likums stājas spēkā 2012.gada 1.aprīlī.

Likums Saeimā pieņemts 2012.gada 15.martā.

Valsts prezidents A.Bērziņš

Rīgā 2012.gada 28. martā

Publikācija “Latvijas Vēstnesī” 28.03.2012., Nr.50.

136. 84L/11 Grozījumi likumā “Par nodokļiem un nodevām”

Izdarīt likumā “Par nodokļiem un nodevām” (Latvijas Republikas Saeimas un Ministru Kabineta Ziņotājs, 1995, 7.nr.; 1996, 15.nr.; 1997, 24.nr.; 1998, 2., 18., 22., 24.nr.; 1999, 24.nr.; 2000, 11.nr.; 2001, 3., 8., 12.nr.; 2002, 2., 22.nr.; 2003, 2., 6., 8., 15., 22.nr.; 2004, 9.nr.; 2005, 2., 11.nr.; 2006, 1., 9., 13., 20., 24.nr.; 2007, 3., 7., 12.nr.; 2008, 1., 6., 13.nr.; 2009, 2., 11., 13., 15.nr.; Latvijas Vēstnesis, 2009, 200., 205.nr.; 2010, 91., 101., 131., 151., 157., 178., 183., 206.nr.; 2011, 68., 80., 85., 169.nr.; 2012, 24.nr.) šādus grozījumus:

1. Papildināt 1.pantu ar 28.punktu šādā redakcijā:

“28) **nodokļu prasījums** — nodokļu, nodevu un citu valsts noteikto maksājumu pamatparāda summas, kā arī nokavējuma naudas un soda naudas samaksas prasījums. Minētais termins attiecināms arī uz maksājumiem, kas iekasējami Eiropas Savienības dalībvalsts, tās teritoriālās vai administratīvās vienības budžetā vai Eiropas Savienības budžetā. Savstarpējās palīdzības prasījumos šis termins ietver arī ar šo prasījumu piedziņu saistītās izmaksas.”

2. 18.¹ pantā:

papildināt pirmo daļu ar 6.punktu šādā redakcijā:

“6) koordinēt un veikt informācijas apmaiņu ar Eiropas Komisiju un katru gadu līdz 31.martam informēt to par nosūtīto un saņemto informācijas pieprasījumu, dokumentu paziņošanas pieprasījumu un piedziņas vai izpildes nodrošināšanas pasākumu pieprasījumu skaitu, kā arī par to nodokļu prasījumu summu, par kuriem lūgta palīdzība piedziņā, un piedzītajām summām.”;

izteikt otro daļu šādā redakcijā:

“(2) Attiecībā uz tādu nodokļu prasījumu izpildi, kuri piedzenami citas Eiropas Savienības dalībvalsts, tās teritoriālās vai administratīvās vienības budžetā vai Eiropas Savienības budžetā, piemērojami šā likuma noteikumi.”

3. Papildināt 22.panta pirmo daļu ar 4.punktu šādā redakcijā:

“4) normatīvajos aktos noteikto nodokļu maksātāju pienākumu izpildes nodrošināšanai, komercdarbības vides drošības, godīgas konkurences un labprātīgas nodevu (nodevu) saistību izpildes veicināšanai — informāciju par to, vai personai attiecīgajā taksācijas periodā ir mikrouzņēmumu nodokļa maksātāja statuss.”

4. 24.pantā:

papildināt pirmo daļu ar 7. un 8.punktu šādā redakcijā:

“7) sadalīt termiņos uz laiku līdz vienam gadam Eiropas Savienības dalībvalsts nodokļu prasījuma summas samaksu [piedzenama saskaņā ar Komisijas 2011.gada 18.novembra Īstenošanas regulas (ES) Nr.1189/2011, ar ko nosaka sīki izstrādātu kārtību, kā īstenot atsevišķus noteikumus Padomes direktīvā 2010/24/ES par savstarpēju palīdzību prasījumu piedziņā saistībā ar noteiktiem maksājumiem, nodokļiem un citiem pasākumiem (turpmāk — Īstenošanas regula (ES) Nr.1189/2011), II pielikumā noteikto vienoto instrumentu, kas atļauj izpildi pieprasījuma saņēmējā dalībvalstī (turpmāk — vienotais instruments, kas atļauj izpildi pieprasījuma saņēmējā dalībvalstī)], skaitot no dienas, kad Valsts ieņēmumu dienests saņēmis Eiropas Savienības dalībvalsts pieprasījuma iesniedzējas iestādes palīdzības pieprasījumu par piedziņu;

- 8) sadalīt termiņos uz laiku līdz vienam gadam ar Valsts ieņēmumu dienesta pieņemtu lēmumu par nokavēto nodokļu maksājumu piedziņu piedzenamās ārvalsts nodokļu prasījuma summas samaksu. Šajā gadījumā termiņš skaitāms no dienas, kad Valsts ieņēmumu dienests pieņēmis lēmumu par nokavēto nodokļu maksājumu piedziņu.”;

aizstāt septītajā daļā vārdus un skaitli “un 5.punktā” ar skaitļiem un vārdiem “5., 7. un 8.punktā (izņemot gadījumu, kad palīdzības pieprasījums par piedziņu ir pamatots ar noslēgtu un Saeimā apstiprinātu starptautisko līgumu par nodokļu dubultās uzlikšanas un nodokļu nemaksāšanas novēršanu)”.

5. 26.pantā:

papildināt astotās daļas ievaddaļas pirmo teikumu ar vārdiem un skaitli “izņemot šā panta 8.¹ daļā minēto gadījumu”;

papildināt pantu ar 8.¹ un 8.² daļu šādā redakcijā:

“(8¹) Nodokļu prasījuma izpildi Eiropas Savienības dalībvalsts vai tās valsts labā, ar kuru noslēgts un Saeimā apstiprināts starptautiskais līgums par nodokļu dubultās uzlikšanas un nodokļu nemaksāšanas novēršanu, veic attiecīgās ārvalsts iestādes palīdzības pieprasījumā norādītajā termiņā.

(8²) Ja par maksājumiem, kas iekļauti lēmumā par nokavēto nodokļu maksājumu piedziņu, ir nosūtīts palīdzības pieprasījums par piedziņu Eiropas Savienības dalībvalsts pieprasījuma saņēmējai iestādei vai tās valsts nodokļu administrācijai (kompetentajai iestādei), ar kuru noslēgts un Saeimā apstiprināts starptautiskais līgums par nodokļu dubultās uzlikšanas un nodokļu nemaksāšanas novēršanu, prasījuma piespiedu izpildes termiņu nosaka atbilstoši attiecīgā lēmuma par nokavēto nodokļu maksājumu piedziņu izpildes termiņam. Jebkuras darbības, kas veiktas palīdzības pieprasījuma saņēmējā valstī un atbilst šā panta astotajā daļā minētajam, aptur nokavēto nodokļu maksājumu piespiedu izpildes termiņu.”

6. Papildināt 29.pantu ar astoto un devīto daļu šādā redakcijā:

“(8) Par Eiropas Savienības dalībvalsts nodokļa vai nodevas samaksas termiņa kavējumu nokavējuma nauda tiek aprēķināta šajā pantā noteiktajā kārtībā un apmērā no dienas, kad Valsts ieņēmumu dienests saņēmis palīdzības pieprasījumu par nodokļu prasījuma piedziņu.

(9) Par Eiropas Savienības dalībvalsts nodokļa vai nodevas samaksas termiņa kavējumu nokavējuma nauda tiek aprēķināta šajā pantā noteiktajā kārtībā un apmērā no dienas, kad Valsts ieņēmumu dienests pieņēmis lēmumu par nokavēto nodokļu maksājumu piedziņu, ja Eiropas Savienības dalībvalsts prasījuma izpildei bijusi nepieciešama aizstāšana.”

7. Papildināt likumu ar X nodaļu šādā redakcijā:

“X nodaļa

Savstarpējā palīdzība nodokļu prasījumu piedziņā Eiropas Savienībā

50.pants. Ar nodokļu prasījumu un tā izpildi saistīto dokumentu paziņošana

(1) Eiropas Savienības dalībvalstī izdotu dokumentu, kas attiecas uz nodokļu prasījumu vai ir saistīts ar tā izpildi, Valsts ieņēmumu dienests paziņo, pamatojoties uz Eiropas Savienības dalībvalsts pieprasījuma iesniedzējas iestādes palīdzības pieprasījumu.

(2) Valsts ieņēmumu dienests dokumentu, kura paziņošanā tiek lūgta palīdzība, tā adresātam paziņo Paziņošanas likumā noteiktajā kārtībā kopā ar informāciju par paziņojamo dokumentu latviešu valodā, kuru sniegusi Eiropas Savienības pieprasījuma iesniedzēja iestāde, aizpildot Īstenošanas regulas (ES) Nr.1189/2011 I pielikumā noteikto vienoto paziņošanas veidlapu.

(3) Valsts ieņēmumu dienests informē Eiropas Savienības dalībvalsts pieprasījuma iesniedzēju iestādi par pasākumiem, kas veikti tās palīdzības pieprasījuma izpildei, un datumu, kurā dokuments paziņots adresātam, saskaņā ar Īstenošanas regulas (ES) Nr.1189/2011 12.pantu.

(4) Lai dokumentu, kas attiecas uz nodokļu prasījumu vai ir saistīts ar tā izpildi, paziņotu

Eiropas Savienības dalībvalsts teritorijā, Valsts ieņēmumu dienests vēršas pieprasījuma saņēmējā iestādē ar palīdzības pieprasījumu par dokumenta paziņošanu.

(5) Palīdzību dokumenta, kas attiecas uz nodokļu prasījumu vai ir saistīts ar tā izpildi, paziņošanā Eiropas Savienības dalībvalsts iestādei lūdz, ja dokumentu tā adresātam nav bijis iespējams paziņot, nosūtot ierakstītā pasta sūtījumā vai izmantojot elektroniskos sakarus atbilstoši Paziņošanas likumā dokumentu paziņošanai uz ārvalstīm noteiktajai kārtībai.

(6) Palīdzības pieprasījumam par dokumenta, kas attiecas uz nodokļu prasījumu vai ir saistīts ar tā izpildi, paziņošanu pievieno:

- 1) dokumentu, kura paziņošanā palīdzība tiek lūgta;
- 2) attiecīgās dalībvalsts valodā aizpildītu Īstenošanas regulas (ES) Nr.1189/2011 I pielikumā noteikto vienoto paziņošanas veidlapu, kurā sniedz informāciju par paziņojamo dokumentu un norāda informāciju par parādnieka identifikācijas datiem un adresi, paziņošanas mērķi un laikposmu, kurā paziņošana veicama, paziņojamo dokumentu (tā apraksts), prasījuma būtību un summu, iestādi, kas ir atbildīga par paziņojamo dokumentu, norādi, kur un kādā termiņā šo maksāšanas pienākumu var apstrīdēt vai pārsūdzēt, kā arī iestādi, kurā var iegūt papildu informāciju par paziņojamo dokumentu.

(7) Ja dokuments, kas attiecas uz nodokļu prasījumu vai ir saistīts ar tā izpildi, ārvalstī ir paziņots, izpildot Valsts ieņēmumu dienesta palīdzības pieprasījumu, uzskatāms, ka dokuments tā adresātam ir paziņots datumā un veidā, kas norādīts Eiropas Savienības dalībvalsts pieprasījuma saņēmējas iestādes apliecinājumā.

51.pants. Eiropas Savienības dalībvalsts nodokļu prasījuma summas piedziņa

(1) Eiropas Savienības dalībvalsts nodokļu prasījuma summu piedzen, pamatojoties uz Eiropas Savienības dalībvalstī izdotu vienoto instrumentu, kas atļauj izpildi pieprasījuma saņēmējā dalībvalstī, un kurš saņemts kopā ar Eiropas Savienības dalībvalsts pieprasījuma iesniedzējas iestādes palīdzības pieprasījumu par piedziņu.

(2) Eiropas Savienības dalībvalsts nodokļu prasījuma summu piedzen vienotajā instrumentā, kas atļauj izpildi pieprasījuma saņēmējā dalībvalstī, latos norādītās summas apmērā, ievērojot Īstenošanas regulas (ES) Nr.1189/2011 18.pantu.

(3) Uzsākot Eiropas Savienības dalībvalsts nodokļu prasījuma summas piedziņu, par ko izdots vienotais instruments, kas atļauj izpildi pieprasījuma saņēmējā dalībvalstī, minēto instrumentu paziņo parādniekam un papildus sniedz informāciju par:

- 1) datumu, kurā Valsts ieņēmumu dienests saņēmis Eiropas Savienības dalībvalsts palīdzības pieprasījumu par piedziņu;
- 2) to, ka no dienas, kad saņemts palīdzības pieprasījums par piedziņu, piedzenamajam nodokļa vai nodevas maksājumam tiek aprēķināta nokavējuma nauda saskaņā ar šā likuma 29.pantu.

(4) Uzsākot Eiropas Savienības dalībvalsts nodokļu prasījuma summas piedziņu, Valsts ieņēmumu dienests, pamatojoties uz vienoto instrumentu, kas atļauj izpildi pieprasījuma saņēmējā dalībvalstī, ir tiesīgs vienlaikus veikt pasākumus piedzenamā nodokļu prasījuma izpildes nodrošināšanai, piemērojot šā likuma 26.¹ panta pirmajā daļā noteiktos nodokļu administrācijas lēmuma izpildes nodrošinājuma līdzekļus.

(5) Šā panta trešās daļas 2.punktā noteikto nokavējuma naudas summu aprēķina Valsts ieņēmumu dienests, un to piedzen, pamatojoties uz lēmumu par nokavēto nodokļu maksājumu piedziņu.

(6) Valsts ieņēmumu dienests saskaņā ar Īstenošanas regulas (ES) Nr.1189/2011 19. un 20.pantu informē Eiropas Savienības dalībvalsts pieprasījuma iesniedzēju iestādi par darbībām, kas veiktas saistībā ar tās palīdzības pieprasījumu par piedziņu.

(7) Pēc tam, kad segti ar palīdzības pieprasījuma izpildi saistītie izdevumi, Valsts ieņēmumu dienests Īstenošanas regulas (ES) Nr.1189/2011 23.pantā noteiktajā kārtībā pārskaita Eiropas Savienības dalībvalsts pieprasījuma iesniedzējai iestādei piedzīto Eiropas Savienības dalībvalsts nodokļu prasījuma summu un nokavējuma naudu, kas aprēķināta saskaņā ar šā likuma 24.panta septīto daļu un 29.panta astoto un devīto daļu.

(8) Ja Eiropas Savienības dalībvalsts palīdzības pieprasījumā par piedziņu ir izdarīti grozījumi, Eiropas Savienības dalībvalsts nodokļu prasījuma summas piedziņu veic, ievērojot Īstenošanas regulas (ES) Nr.1189/2011 22.panta nosacījumus.

52.pants. Palīdzības pieprasījums par piedziņu Eiropas Savienības dalībvalstij

(1) Valsts ieņēmumu dienests izdod vienoto instrumentu, kas atļauj izpildi pieprasījuma saņēmējā dalībvalstī, un vēršas Eiropas Savienības dalībvalsts pieprasījuma saņēmējā iestādē ar palīdzības pieprasījumu par piedziņu, ja nodokļu prasījuma summa nav samaksāta nodokļu likumos vai citos normatīvajos aktos noteiktajā termiņā, nodokļu prasījums ir izpildāms un Latvijas Republikā ir veiktas darbības tā piedziņai. Piedziņas neiespējamība nav jākonstatē, ja nodokļu prasījuma izpilde pilnībā vai daļēji nav iespējama un Valsts ieņēmumu dienesta rīcībā ir informācija par parādniekam piederošiem naudas līdzekļiem vai mantu pieprasījuma saņēmējā dalībvalstī vai ja nodokļu prasījuma izpilde Latvijas Republikā nebūtu samērīga ar iespējām to izpildīt pieprasījuma saņēmējā dalībvalstī.

(2) Vienotajā instrumentā, kas atļauj izpildi pieprasījuma saņēmējā dalībvalstī, ir norādāma vismaz šāda informācija:

- 1) informācija par izpildu dokumentu, kas izdots nodokļu prasījuma summas piedziņai, prasījuma apraksts un laikposms, uz ko attiecas prasījums. Ja nodokļu prasījuma summa izveidojusies atbilstoši nodokļu deklarācijai, vienotajā instrumentā, kas atļauj izpildi pieprasījuma saņēmējā dalībvalstī, kā datumu, no kura piedziņa ir iespējama, norāda nodokļu likumā noteikto nodokļa maksāšanas termiņu;
- 2) parādnieka nosaukums (fiziskajai personai — vārds un uzvārds) un adrese;
- 3) nodokļu prasījuma summa;
- 4) norāde, kur un kādā termiņā maksāšanas pienākumu var apstrīdēt vai pārsūdzēt;
- 5) iestāde, kurā parādnieks var iegūt papildu informāciju par prasījumu.

(3) Valsts ieņēmumu dienests informāciju, kas attiecas uz Eiropas Savienības dalībvalsts pieprasījuma saņēmējai iestādei iesniegtā palīdzības pieprasījuma par piedziņu izpildi, nosūta saskaņā ar Īstenošanas regulas (ES) Nr.1189/2011 21.panta 1.punktu.

(4) Valsts ieņēmumu dienests izdara grozījumus palīdzības pieprasījumā par piedziņu vai atsauc to saskaņā ar Īstenošanas regulas (ES) Nr.1189/2011 22.pantu.

53.pants. Nodokļu prasījuma izpildes nodrošināšana

(1) Tāda Eiropas Savienības dalībvalsts nodokļu prasījuma izpildi, kura izpilde nodrošināma tā rašanās valstī, Valsts ieņēmumu dienests nodrošina, pamatojoties uz vienoto instrumentu, kas atļauj izpildi pieprasījuma saņēmējā dalībvalstī, un kurš saņemts kopā ar Eiropas Savienības dalībvalsts pieprasījuma iesniedzējas iestādes palīdzības pieprasījumu veikt izpildes nodrošināšanas pasākumus.

(2) Tāda Eiropas Savienības dalībvalsts nodokļu prasījuma izpildes nodrošināšana, uz kuru vēl neattiecas vienotais instruments, kas atļauj izpildi pieprasījuma saņēmējā dalībvalstī, pieļaujama šā likuma 26.¹ panta pirmajā un trešajā daļā noteiktajā kārtībā, pamatojoties uz Valsts ieņēmumu dienesta lēmumu par izpildes nodrošinājuma līdzekļu piemērošanu, kas pieņemts atbilstoši Eiropas Savienības dalībvalsts pieprasījuma iesniedzējas iestādes palīdzības pieprasījumam veikt izpildes nodrošināšanas pasākumus.

(3) Eiropas Savienības dalībvalsts nodokļu prasījuma izpildes nodrošināšanai piemēro šā likuma 26.¹ panta pirmajā daļā paredzētos nodokļu administrācijas lēmuma izpildes nodrošinājuma līdzekļus.

(4) Valsts ieņēmumu dienests vēršas Eiropas Savienības dalībvalsts pieprasījuma saņēmējā iestādē ar palīdzības pieprasījumu par nodokļu prasījuma izpildes nodrošināšanu, ja Latvijas Republikā nodokļu prasījuma izpilde pilnībā vai daļēji nav iespējama.

(5) Palīdzības pieprasījumam veikt izpildes nodrošināšanas pasākumus pievieno:

- 1) ja nodokļu prasījuma izpildei Latvijas Republikā ir bijis izdots izpildu dokuments, — vienoto instrumentu, kas atļauj izpildi pieprasījuma saņēmējā dalībvalstī;
- 2) ja nodokļu prasījuma izpildei Latvijas Republikā vēl nav izdots izpildu dokuments, — lēmumu nodrošināt tāda administratīvā akta izpildi, kas uzliek par pienākumu veikt maksājumus valsts vai pašvaldības budžetā, vai šā likuma 26.¹ panta trešajā daļā minētajā gadījumā pieņemtu nodokļu administrācijas lēmumu par izpildes nodrošinājuma līdzekļu piemērošanu.

54.pants. Informācijas apmaiņa Eiropas Savienības dalībvalstu nodokļu prasījumu piedziņā

(1) Valsts ieņēmumu dienests ir tiesīgs atteikties sniegt Eiropas Savienības dalībvalsts pieprasījuma iesniedzējai iestādei tās pieprasīto informāciju, kas nepieciešama Eiropas Savienības dalībvalsts nodokļu prasījuma piedziņai, ja pastāv vismaz viens no šajā panta daļā turpmāk minētajiem nosacījumiem:

- 1) pieprasīto informāciju nav iespējams iegūt, veicot nokavēto nodokļu maksājumu piedziņu atbilstoši šajā likumā un likumā “Par Valsts ieņēmumu dienestu” noteiktajai kompetencei nodokļu administrēšanā;
- 2) tā ir ierobežotas pieejamības informācija, kas saistīta ar komercnoslēpumu, rūpniecisku vai profesionālu noslēpumu;
- 3) informācijas izpaušana varētu kaitēt Latvijas Republikas drošībai vai ir pretrunā ar Latvijas tiesību sistēmas pamatprincipiem.

(2) Valsts ieņēmumu dienests informāciju par personai, kas kādā no Eiropas Savienības dalībvalstīm veic komercdarbību vai ir tās rezidents, Latvijas Republikā atmaksājamām pārmaksāto nodokļu (izņemot pievienotās vērtības nodokli) vai citām no budžeta atmaksājamām summām Eiropas Savienības dalībvalsts iestādei var sniegt bez tās iepriekšēja pieprasījuma.

55.pants. Sūdzības iesniegšana lietās par savstarpējo palīdzību prasījumu piedziņā un tās sekas

(1) Persona, attiecībā uz kuru dalībvalsts pieprasījuma iesniedzējas iestādes palīdzības pieprasījuma izpildei Valsts ieņēmumu dienests ir veicis pasākumus tāda dokumenta paziņošanai, kas attiecas uz prasījumu vai ir saistīts ar tā izpildi, var iesniegt sūdzību, ja paziņošana neatbilst šā likuma noteikumiem.

(2) Persona, attiecībā uz kuru dalībvalsts pieprasījuma iesniedzējas iestādes palīdzības pieprasījuma izpildei tiek veikta nodokļu prasījuma izpilde vai piemēroti izpildes nodrošinājuma līdzekļi, var iesniegt sūdzību, ja izpildu darbības neatbilst šā likuma noteikumiem. Persona, kuras nodokļu prasījuma piedziņai vai izpildes nodrošināšanai citā Eiropas Savienības dalībvalstī Valsts ieņēmumu dienests ir vēršies ar palīdzības pieprasījumu, var iesniegt sūdzību, ja attiecībā uz vienoto instrumentu, kas atļauj izpildi pieprasījuma saņēmējā dalībvalstī, vai palīdzības pieprasīšanu nav ievēroti šā likuma 52. vai 53.panta nosacījumi.

(3) Sūdzību lietā par savstarpējo palīdzību prasījumu piedziņā iesniedz šajā likumā noteiktajā kārtībā un termiņā, kas attiecas uz sūdzības iesniegšanu par piespiedu izpildi.

(4) Sūdzības iesniegšana par izpildu darbības atbilstību šā likuma noteikumiem neaptur nodokļu prasījumu piedziņu un izpildes nodrošinājuma līdzekļu piemērošanu. Ja persona citā Eiropas Savienības dalībvalstī ir apstrīdējusi vai pārsūdzējusi prasījumu vai iesniegusi sūdzību par piespiedu izpildi un Eiropas Savienības dalībvalsts iestādē ir uzsākta sūdzības izskatīšanas procedūra, nodokļu prasījuma piedziņa tiek apturēta attiecībā uz apstrīdēto vai pārsūdzēto prasījuma daļu saskaņā ar pieprasījuma iesniedzējas iestādes pieprasījumu. Nodokļu prasījuma piedziņas

apturēšana sakarā ar prasījuma apstrīdēšanu vai pārsūdzēšanu vai sūdzības iesniegšanu Eiropas Savienības dalībvalstī neaptur izpildes nodrošinājuma līdzekļu piemērošanu nodokļu prasījuma izpildes nodrošināšanai un neatceļ jau piemērotos izpildes nodrošinājuma līdzekļus.

(5) Ja nodokļu prasījuma izpilde Eiropas Savienības dalībvalstī tiek veikta, pamatojoties uz Valsts ieņēmumu dienesta izdoto vienoto instrumentu, kas atļauj izpildi pieprasījuma saņēmējā dalībvalstī, un persona Latvijas Republikā ir apstrīdējusi vai pārsūdzējusi prasījumu vai iesniegusi sūdzību par piespiedu izpildi, Valsts ieņēmumu dienests informē palīdzības pieprasījuma saņēmēju iestādi par saņemto sūdzību, vienlaikus lūdzot apturēt nodokļu prasījuma izpildi pilnībā vai daļā, ja uz to attiecas kāds no šā likuma 26.panta sestās daļas nosacījumiem.

(6) Ja persona, pret kuru vērsti pasākumi savstarpējās palīdzības prasījumu piedziņā, Valsts ieņēmumu dienestam ir iesniegusi sūdzību, kuras izskatīšana ir palīdzības pieprasījuma iesniedzējas dalībvalsts iestāžu kompetencē, Valsts ieņēmumu dienests nekavējoties, tiklīdz tas iespējams, informē šo personu par sūdzības lietas izskatīšanas piekritību saskaņā ar pieprasījuma iesniedzējas iestādes dalībvalstī spēkā esošajiem tiesību aktiem.

56.pants.Palīdzības pieprasījumu par dokumentu paziņošanu, piedziņu vai izpildes nodrošināšanas līdzekļu piemērošanu izpildes izmaksas

(1) Eiropas Savienības dalībvalsts pieprasījuma iesniedzējas iestādes palīdzības pieprasījumu par dokumentu paziņošanu, piedziņu vai izpildes nodrošināšanas līdzekļu piemērošanu izpilde notiek uz adresāta (parādnieka) rēķina. Ar palīdzības pieprasījumu izpildi saistītās izmaksas sedz vispārējā kārtībā, kāda noteikta nolēmumu izpildei.

(2) Ar palīdzības pieprasījumu izpildi saistītās izmaksas ir arī samaksa par paziņojamo dokumentu publicēšanu, un tās piedzen šajā likumā nokavēto nodokļu maksājumu piedziņai noteiktajā kārtībā, pamatojoties uz lēmumu par izpildes izmaksu ieturēšanu.

(3) Valsts ieņēmumu dienests var vienoties ar Eiropas Savienības dalībvalsts pieprasījuma iesniedzēju iestādi par izpildes izmaksu īpašu atlīdzināšanas kārtību, ja nodokļu prasījuma izpilde ir saistīta ar ļoti lielām izmaksām vai piedziņa ir vērsta uz organizētas grupas dalībnieka mantu, kas konfiscēta ar spriedumu krimināllietā.

(4) Ja izpildu lietvedība ir izbeigta saskaņā ar Civilprocesa likuma 563.panta pirmās daļas 11.punktu un palīdzības pieprasījuma atsaukšanas iemesls ir piedzenamā prasījuma vai tā izpildei izdotā dokumenta atcelšana, Valsts ieņēmumu dienests informē Eiropas Savienības dalībvalsts pieprasījuma iesniedzēju iestādi par atlīdzināmo izpildes izdevumu summu.

57.pants. Ierobežojumi savstarpējās palīdzības sniegšanai

Valsts ieņēmumu dienests atsaka palīdzību nodokļu prasījuma piedziņā, ja pastāv vismaz viens no turpmāk šajā pantā minētajiem nosacījumiem:

- 1) sākotnējais palīdzības pieprasījums par nodokļu prasījuma piedziņu, izpildes nodrošināšanas pasākumu veikšanu vai informācijas sniegšanu attiecas uz nodokļu prasījumu, kas vecāks par pieciem gadiem, skaitot no maksāšanas termiņa iestāšanās dienas. Ja nodokļu prasījums vai dokuments, kas atļauj tā izpildi, ir apstrīdēts vai pārsūdzēts, piecu gadu termiņu skaita no dienas, kad prasījumu vai dokumentu, kas atļauj tā izpildi, saskaņā ar pieprasījuma iesniedzējas iestādes dalībvalsts tiesību aktiem vairs nevar apstrīdēt vai pārsūdzēt. Ja nodokļu prasījuma maksāšanas termiņš ir pagarināts pieprasījuma iesniedzēja iestādes dalībvalstī, piecu gadu termiņu skaita no dienas, kad beidzies piešķirtais termiņa pagarinājums;
- 2) nodokļu prasījums ir vecāks par 10 gadiem, skaitot no sākotnējā palīdzības pieprasījuma dienas;
- 3) nodokļu prasījuma summa, attiecībā uz kuru iesniegts palīdzības pieprasījums par piedziņu, ir mazāka par 1500 *euro*.

58.pants. Palīdzības pieprasījumu nosūtīšanas kārtība

Valsts ieņēmumu dienests pieprasījumus par informācijas sniegšanu vai dokumentu paziņošanu, pieprasījumus veikt izpildes nodrošināšanas vai piedziņas pasākumus un tiem pievienojamos dokumentus nosūta un informācijas apmaiņu veic Īstenošanas regulas (ES) Nr.1189/2011 2.pantā noteiktajā kārtībā.

59.pants. Pieprasījuma iesniedzēja un saņēmēja iestāde

Savstarpējā palīdzībā prasījumu piedziņā pieprasījuma iesniedzēja iestāde un pieprasījuma saņēmēja iestāde ir:

- 1) Latvijas Republikā — Valsts ieņēmumu dienests;
- 2) citās Eiropas Savienības dalībvalstīs — iestāde, par kuru dalībvalsts paziņojusi Eiropas Komisijai.”

8. Informatīvajā atsaucē uz Eiropas Savienības direktīvām:

izslēgt 12.punktu;

papildināt informatīvo atsauci ar 13.punktu šādā redakcijā:

“13) Padomes 2010.gada 16.marta direktīvas 2010/24/ES par savstarpēju palīdzību prasījumu piedziņā saistībā ar noteiktiem maksājumiem, nodokļiem un citiem pasākumiem.”

Likums stājas spēkā 2012.gada 1.aprīlī.

Likums Saeimā pieņemts 2012.gada 15.martā.

Valsts prezidents A.Bērziņš

Rīgā 2012.gada 28. martā

Publikācija “Latvijas Vēstnesī” 28.03.2012., Nr.50.

137. 85L/11 Grozījumi likumā “Par Valsts ieņēmumu dienestu”

Izdarīt likumā “Par Valsts ieņēmumu dienestu” (Latvijas Republikas Saeimas un Ministru Kabineta Ziņotājs, 1993, 34.nr.; 1995, 23., 24.nr.; 1997, 4.nr.; 1998, 2., 15.nr.; 1999, 22.nr.; 2001, 15., 23.nr.; 2002, 16.nr.; 2003, 6., 8.nr.; 2005, 14.nr.; 2006, 22.nr.; 2008, 14., 24.nr.; 2009, 2., 15., 22.nr.; Latvijas Vēstnesis, 2009, 199.nr.; 2010, 99.nr.; 2011, 85.nr.) šādus grozījumus:

1. Papildināt 2.pantu ar 9.punktu šādā redakcijā:

“9) sniegt nepieciešamo informāciju (arī bez iepriekšēja pieprasījuma) un koordinēt tās apmaiņu, lai nodrošinātu savstarpēju palīdzību nodokļu prasījumu piedziņā, kā arī uzturēt sakarus ar Eiropas Savienības dalībvalstu nodokļu administrācijām (kompetentajām iestādēm).”

2. 4.pantā:

izslēgt otrās daļas 13.³ punktu;

izteikt otrās daļas 13.⁶ punktu šādā redakcijā:

“13⁶) ir pilnvarots vienoties ar Eiropas Savienības dalībvalsts nodokļu administrāciju (kompetento iestādi) par izpildes izmaksu īpašu atlīdzināšanas kārtību (Padomes direktīvas 2010/24/ES 20.pants).”;

papildināt otro daļu ar 19., 20. un 21.punktu šādā redakcijā:

“19) pamatojoties uz Eiropas Savienības dalībvalsts iestādes pieprasījumu, kura lūgusi savstarpējo palīdzību nodokļu prasījuma piedziņā, lemj par tās pilnvarota pārstāvja piedalīšanos piedziņas procesā Latvijas Republikā un palīdzības sniegšanu tiesā;

20) vienojas ar Eiropas Savienības dalībvalsts iestādi, kurai Valsts ieņēmumu dienests ir iesniedzis palīdzības pieprasījumu, par dalību nodokļu prasījuma summas piedziņas procesā attiecīgajā dalībvalstī un palīdzības sniegšanu tiesā, un pilnvaro Valsts ieņēmumu dienesta ierēdni tajā piedalīties;

21) izdod Komisijas 2011.gada 18.novembra Īstenošanas regulas (ES) Nr.1189/2011, ar ko nosaka sīki izstrādātu kārtību, kā īstenot atsevišķus noteikumus Padomes direktīvā 2010/24/ES par savstarpēju palīdzību prasījumu piedziņā saistībā ar noteiktiem maksājumiem, nodokļiem un citiem pasākumiem, II pielikumā noteikto vienoto instrumentu, kas atļauj izpildi pieprasījuma saņēmējā dalībvalstī (turpmāk — vienotais instruments, kas atļauj izpildi pieprasījuma saņēmējā dalībvalstī).”

3. 10.pantā:

papildināt otro daļu ar 19., 20., 21., 22., 23., 24. un 25.punktu šādā redakcijā:

“19) pieprasīt Eiropas Savienības dalībvalstu iestādēm sniegt nodokļa, nodevas vai citu obligāto maksājumu piedziņai nepieciešamo informāciju;

20) atbilstoši normatīvajos aktos noteiktajai kompetencei nodokļu administrēšanā pieprasīt un saņemt Eiropas Savienības dalībvalstu nodokļa, nodevas vai citu obligāto maksājumu piedziņai nepieciešamo informāciju;

21) norādot atteikuma iemeslus, noraidīt Eiropas Savienības dalībvalstu iestāžu palīdzības pieprasījumus par nodokļa, nodevas vai citu obligāto maksājumu piedziņai nepieciešamās informācijas sniegšanu;

22) pamatojoties uz Eiropas Savienības dalībvalstī izdoto vienoto instrumentu, kas atļauj izpildi pieprasījuma saņēmējā dalībvalstī, piemērot izpildes nodrošinājuma

- līdzekļus Eiropas Savienības dalībvalsts nodokļu, nodevu, ar piedziņu saistīto izmaksu vai citu obligāto maksājumu prasījuma izpildei;
- 23) pamatojoties uz Eiropas Savienības dalībvalstī izdoto vienoto instrumentu, kas atļauj izpildi pieprasījuma saņēmējā dalībvalstī, bezstrīda kārtībā piedzīt nodokļus, nodevas, ar piedziņu saistītās izmaksas vai citus obligātos maksājumus;
 - 24) iesniegt izpildei zvērinātam tiesu izpildītājam Eiropas Savienības dalībvalstī izdoto vienoto instrumentu, kas atļauj izpildi pieprasījuma saņēmējā dalībvalstī;
 - 25) pieņemt lēmumu par nokavējuma naudas piedziņu, kas aprēķināta par Eiropas Savienības dalībvalsts nodokļu vai nodevu samaksas prasījuma izpildes kavējumu, un piedzīt to bezstrīda kārtībā.”

4. Informatīvajā atsaucē uz Eiropas Savienības direktīvām:

izslēgt 10.punktu;

papildināt informatīvo atsauci ar 11.punktu šādā redakcijā:

“11) Padomes 2010.gada 16.marta direktīvas 2010/24/ES par savstarpēju palīdzību prasījumu piedziņā saistībā ar noteiktiem maksājumiem, nodokļiem un citiem pasākumiem.”

Likums stājas spēkā 2012.gada 1.aprīlī.

Likums Saeimā pieņemts 2012.gada 15.martā.

Valsts prezidents A.Bērziņš

Rīgā 2012.gada 28. martā

Publikācija “Latvijas Vēstnesī” 28.03.2012., Nr.50.

138. Paziņojums

Daru zināmu, ka Saeima šā gada 8.marta sēdē iecēlusi **Adriju Buliņu** par rajona (pilsētas) tiesas tiesnesi.

*Saeimas priekšsēdētājas vietā
Saeimas priekšsēdētājas biedre **I.Bīte***

Rīgā 2012.gada 8.martā

139. Paziņojums

Daru zināmu, ka Saeima šā gada 8.marta sēdē iecēlusi **Inesi Sniķeri** par rajona (pilsētas) tiesas tiesnesi.

*Saeimas priekšsēdētājas vietā
Saeimas priekšsēdētājas biedre **I.Bīte***

Rīgā 2012.gada 8.martā

140. Paziņojums

Daru zināmu, ka Saeima šā gada 15.marta sēdē iecēlusi **Ivonnu Ādamsoni-Stružu** par rajona (pilsētas) tiesas tiesnesi.

*Saeimas priekšsēdētāja **S.Āboltiņa***

Rīgā 2012.gada 15.martā

141. Paziņojums

Daru zināmu, ka Saeima šā gada 15.marta sēdē iecēlusi **Līgu Baltmani-Zepu** par rajona (pilsētas) tiesas tiesnesi.

*Saeimas priekšsēdētāja **S.Āboltiņa***

Rīgā 2012.gada 15.martā

142. Paziņojums

Daru zināmu, ka Saeima šā gada 15.marta sēdē ar 2012.gada 19.martu atbrīvojusi **Andreju Mihaļčenko** no Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas tiesneša amata pēc paša vēlēšanās.

Saeimas priekšsēdētāja S.Āboltiņa

Rīgā 2012.gada 15.martā

143. Paziņojums

Daru zināmu, ka Saeima šā gada 22.marta sēdē ievēlējusi **Arni Cimdaru** par Centrālās vēlēšanu komisijas priekšsēdētāju.

Saeimas priekšsēdētāja S.Āboltiņa

Rīgā 2012.gada 22.martā

144. Paziņojums

Daru zināmu, ka Saeima šā gada 22.marta sēdē ievēlējusi šādus **Centrālās vēlēšanu komisijas** locekļus:

Ritvaru **Eglāju**;

Ievu **Gruziņu**;

Kārli **Kamradzi**;

Dzintru **Kusiņu**;

Aleksandru **Maļcevu**;

Loretu **Skabursku**;

Sniedzi **Sproģi**.

Saeimas priekšsēdētāja S.Āboltiņa

Rīgā 2012.gada 22.martā